

stemme vel paa dette Punkt med Hærlovens Udtryk; men vi ere af den ærede Marine-minister bleve gjorte opmærksomme paa, at disse Udtryk let kunne misforstaaes, og derfor have vi troet det rigtigt at rette dem. — Forslaget under Nr. 29 er alene en Redactionsforbedring. — Forslaget under Nr. 30 var en Redactionsforbedring, hvorved Vilkaarene for de unge Mænd, der hjemsendes, ere udtrykte mere fylldigt end i Udkastet. Det var Thingets Mening ifjor, og jeg antager, at det ligeledes er det iaar, at de unge Mænd, der saaledes hjemsendes, skulle have lige Afgang med Hærens Officerer og Underofficerer til de Embeder, hvorom der er Tale. — Af Udvalgets Forslag skal jeg endnu nævne det under Nr. 35, som er en reen Redactionsforandring, og det under Nr. 36, som ikke er en blot Redactionsforandring, idet det tilligter at bevirke, at visse Avancementer kunne finde Sted paa Grund af særlig Udmærkelse under Krigsforhold. Man har saaledes anseet det for rigtig at fastsætte, at Underofficerer kunne blive Officerer, og vi holde os overbeviste om, at det er Thingets Mening i denne Lov ligesom i Hærloven at fastsætte, at alle de Bestemmelser, der ere givne med Hensyn til Underofficerer, ikke paa den Maade komme til Anvendelse i Krigstilfælde som under Fredsforhold, men at en Underofficer, i hvilken Stilling han end er som saadan, naar han i Krigen viser sig at være en tapper og til Commando dygtig Mand, maa kunne forfremmes til Officer; det er dette, der foreslaaes under Nr. 36. — Under Nr. 37 foreslaaes ligeledes en lille Tilfætning til Loven for at værne imod, at de Mænd, der staae à la suite og indfalbes, undertages den Bestemmelse, at de skulle have staaet et Aar i Tjeneste, inden de kunne forfremmes. De, der have staaet à la suite, kunne maastee allerede i Krigens første Maanedes udmærke sig i den Grad, at de fortjene Forfremmelse, men da bør en saadan ikke være dem affaaeren ved Loven. — Forslaget under Nr. 38 hænger sammen med, hvad der iforgaars blev vedtaget med Hensyn til Kongens Adjutant. — Forslaget under Nr. 39 angaaer Navigationsdirecteuren, men det er en albeles midlertidig Bestemmelse, som hænger sammen med en Tanke,

Udvalget har havt, og som vi haabe vil vinde Thingets Bifald. Vi finde nemlig, at visse Embeder, som nu i Almindelighed besættes med Officerer af Marinen eller med affledigede Officerer af samme, ere af den Bestaaffenhed, at de efter deres hele Indretning, Form og alle de Forretninger, som dermed ere forbundne, ville afgive et meget brugbart Middel til navnlig at holde Officerer friske, hvorfor det har forekommet os, at man ikke heldigt besatte dem med Officerer, der enten ikke vare bestemte til Forfremmelse eller som allerede vare gaaede af paa Pension. Jeg skal tillade mig først at nævne Navigationsdirecteuren, om hvem her nærmest er Tale. Det er en Officer, der staaer i Nummer; det er en Mand, som ifølge sit Embede staaer i meget livlig Forbindelse med hele vor Handelsmarine, og vi have derfor troet, at det vilde være urigtigt at stjæde ham ud af Marinen, eller at lade hans Embede gaae over til en pensioneret Officer, idet nemlig hans Stilling giver overmaade stor Anledning til at beskæftige sig med Sager, hvormed det er af Bigtighed for en Officer at være bekendt, samt Leilighed til at komme i en Mængde Berørelser med de Folk, som i Krigen skulle tjene paa Flaaden. Vi troe derfor, at det vil være heldigt for Marinen at kunne vedligeholde Forbindelsen med denne Embedsmand. Jeg skal dernæst nævne Stillingen som Officer ved Krydetoldvæsenet. Den medfører megen Øvelse i Søfart for Officerer og navnlig et betydeligt Kjenndskab til visse af vore Farvande, hvilken Egenskab vi sætte megen Pris paa at finde hos vore Søofficerer. Endelig skal jeg endnu nævne Stillingen som Overlods, der ligeledes igjennem Inspectionsreiser o. s. v. medfører ikke ringe Berøringspunkter med for Marinen vigtige Forhold. Udvalget har tænkt sig, at man hellere end at besætte disse forskjellige Poster med afgaaede Officerer, maatte besætte dem med Officerer, som stode i Nummer, og det maatte da være at tage under Overveielse, om man ikke burde forsøge det Antal af Officersnummere, som Loven giver, for derigjennem at lade disse Mænd komme paa en fast Gage, for hvilken de skulde udføre disse Forretninger. Vi troe nemlig, at der, ifær i